

Hlavně ne klid!

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Neděle, 27 Červen 2010 13:37

(reportáž z koncertu Ireny Budweiserové v Chodovské tvrzi) V pražském sídlišti Jižní město žije tolik obyvatel jako v krajském městě. Když se sídliště stavělo, sloužilo jako exteriér k filmu Věry Chytilové Panelstory, aneb jak se staví sídliště. V nové zástavbě stála zanedbaná Chodovská tvrz. Sídliště od té doby zarostlo stromy a z rekonstruované Chodovské tvrze se stalo místo pro příjemná kulturní setkání.

Ve středu 23. června 2010 se zaplnilo atrium tvrze těmi, kteří přišli na koncert zpěvačky

í kapely **Fade in**. **Irena Budweiserová** je vnímána zejména jako zpěvačka našeho nejstaršího folkového ansámblu, Spirituál kvintetu. Mnozí z fanoušků tohoto souboru by se zcela nepokrytě přiznali, že čekají zejména na její spirituálová a gospelová sóla.

Irenu Budweiserovou nelze přehlédnout. Mění barvu vlasů, chodí elegantně oblečená a běžící čas na ní není znát. Stvořitel jí věnoval nádherný hlas, dravost projevu a zejména všestrannost. Nestor české hudební publicistiky pan doktor Lubomír Dorůžka o ní napsal: Irena Budweiserová se dokáže přenášet přes stylové a žánrové hranice, aniž by přestávala být vlastní vyhraněnou osobností. Není proto divu, že při „hlavním pracovním poměru“ ve Spirituál kvintetu, uzavírala zpěvačka i „vedlejšáky“, v nichž mohla prosazovat jen sama sebe. Výsledkem je zatím sedm alb, počínaje deskou

Blue soul

z roku 1993 a konče

O Vánocích zpívám

z roku 2008. Samozřejmě je, že špičková zpěvačka je obklopena špičkovými hudebníky. V roce 1988 se poprvé setkává s kontrabasistou

Vítkem Fialou

, který snad hrál téměř se všemi jazzmany, mimo jiné s paní Vlastou Průchovou. Již řadu let doprovází zpěvačku trio s názvem Fade in. Kromě vystudovaného právníka Vítka Fialy, kterého vždy s chutí zdravím: „Pane kolego“, v ní hraje na elektrickou kytaru

Jaroslav Šindler

(dlouholetý spoluhráč Jiřího Stivína a profesor na Konzervatoři J. Ježka) a na akustickou a elektrickou kytaru

Hlavně ne klid!

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Neděle, 27 Červen 2010 13:37

Miroslav Linka

, krom jiného i skvělý aranžér.

Večer v Chodovské tvrzi byl déšť někde daleko, o čemž svědčil i vytrvalý ptačí zpěv, kompars bez honoráře, s neúspěšnou snahou přehlušit slovní doprovod zpěvačky.

Koncert zahájil spirituál

I want to be ready

, zpívaný i Spirituál kvintetem pod názvem

Být tak jednou bouří

. Jenže spirituály, známé důvěrně z repertoáru Spirituál kvintetu, znějí s doprovodnou kapelou jinak. Irena Budweiserová je v nich mnohem dravější, než je tomu s doprovodem chóru. Zkrátka a dobře, zpěvačka si svou sólovou dráhu dopřává za odměnu, je znát z každého její gesta a výrazu, jak jí to dělá dobře. Někteří posluchači, ale i kritici, mohou zpěvačce vytýkat přílišnou expresivitu výrazu, jakoby prezentovanou na efekt pro publikum. Tento názor nesdílím a domnívám se, že právě souhrn hlasu, projevu, gest a výrazu dělá z Ireny Budweiserové nesrovnatelný pěvecký solitér. Jen občas žasnu, co všechno její hlasivky vydrží. Velmi výrazná je píseň

Black Maria

, kdy zpěvačka zhudebnila báseň Langstona Hughese. Hughes lákal a láká ke zhudebnění.

Známé je například Mišíkovo blues

Sladké je žít

s překladem Jiřího Valji. Při písni

Chci hořet

jsem měl chvílemi strach, zda jeviště skutečně nezačne doutnat. Spirituál

Nobody's Fault but Mine

dal i název předposlednímu zpěvaččinu albu, na němž je i zmíněná píseň o černé Marii.

Angličtinu střídala čeština v písni

Hejno havranů

s textem Dušana Vančury, tentokrát bez obvyklých perkusí. Spirituál o valící se řece Jordán -

Roll Jordan Roll

není rovněž třeba představovat. Proud obou jazyků přerušila španělsky zpívaná píseň

Alcoba azul

z filmu Frida, nazpívaná Lilou Downs. Nádherné tango, vystihující atmosféru kolem legendární malířky, zamrazilo. Cashovu píseň

Wayfaring Stranger

má v repertoáru mnoho zpěváků i kapel, u nás zejména Robert Křesťan. Bez dobra zněla píseň v jiné dimenzi. Poslední píseň před přídávkem měla název

Hlavně ne klid

a je v podstatě zkratkou povahy a postoje zpěvačky. Jako přídavek zněl anglicky zpívaný spirituál

Meeting at the Building

. Ptáci zpívali dál, protože koncem června je nejdelší den, prodloužený letním časem. Červnové večery jsou krásné a ten v Chodovské tvrzi k nim bezesporu patřil.